

ΟΜΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΡΗΣ

“Όσοι αναδημοσιεύσουν αποσπάσματα από το κείμενο
όφείλουν να αναφέρουν τη πηγή.

Ζούμε σέ μιὰ ἐποχή πού ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνική μέσα σέ εἴκοσι χρόνια ἔχουν προχωρήσει πιδὸ πολὺ ἀπὸ ὅ,τι στὰ ἑκατὸ προηγούμενα. Βαθύτατοι κοινωνικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ μετασχηματισμοὶ ἀλλάζουν τὴ μορφή τοῦ κόσμου, πού ζοῦμε. Ἡ χώρα μας μένει διαρκῶς καὶ πιδὸ μακρὰ ἀπὸ τίς μεγάλες αὐτὲς ἐξελίξεις. Βρίσκεται σ' ἓνα κοινωνικὸ καὶ οἰκονομικὸ θάλωμα, μαστίζεταὶ ἀπὸ τὴν ὑπανάπτυξη καὶ τὴν κρίση σ' ὅλη τὴν κλίμακα τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς τῆς ζωῆς.

Οἱ ἀντιδραστικὲς καὶ σκοταδιστικὲς δυνάμεις, οἱ ὀλοκληρωτικὰ δεμένες καὶ ἄρρηκτα ἐξαρτημένες ἀπὸ τὰ ξένα συμφέροντα, σὺντριψαν τὰ ὀράματα τοῦ Λαοῦ μας γιὰ ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ ἀναγέννηση. Οἱ ἀδιάκοποι ἀγῶνες τοῦ ἀπὸ τὸ 1909 μέχρι σήμερα, πού κορυφώθηκαν στὴν ἐποποιΐα τῆς καθολικῆς ἐθνικῆς του ἀντιστάσεως στὸν ξένο κατακτητὴ, δὲν δικαιώθηκαν. Μεγάλο μέρος τῆς εὐθύνης ἀνήκει εἴτε στὴν ἀνευθυνότητα καὶ συμβιβαστικότητα, εἴτε στὴν ἀνωριμότητα καὶ τὰ λάθη τῶν πολιτικῶν ἡγεσιῶν τῶν προσδευτικῶν δυνάμεων.

Στὰ τόσα σημαντικὰ τελευταῖα 20 χρόνια ἡ Δεξιὰ κυβερνᾶ τὸν τόπο οὐσιαστικὰ χωρὶς διακοπὴ κι ἔχει ἐπιβάλλει ἓνα καθεστῶς συντηρήσεως καὶ ὀπισθοδρομώσεως, μὲ δομὲς καὶ θεσμοὺς ἀναχρονιστικούς, διαιωνίζοντας τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ὁ Λαὸς μας δὲν ἐξασφάλισε ἀκόμα οὔτε τὴν ἐθνικὴ του ἀνεξαρτησία καὶ ἀξιοπρέπεια, οὔτε τὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ δημοκρατία. Δὲν μπῆκε στὸ δρόμο τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, προϋπόθεση γιὰ τὴν πλήρη ἀπασχόληση κι ἓνα ὑψηλὸ βιοτικὸ καὶ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Καὶ τὸ χειρότερο: θρῆσκόμεστε σήμερα μπροστὰ σὲ μιὰ πεισματικὴ προσπάθεια νὰ ἐπι-

στρέφει ἡ χώρα στοὺς πρὶν ἀπὸ τὸ 1864 μοναρχικοὺς καὶ ὀλιγαρχικοὺς θεσμούς.

Ἡ «ἰθύνουσα» τάξη διαχειρίστηκε ἐγκληματικὰ τὶς τύχες τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ μας. Ἄφησε τὴ χώρα χωρὶς καμμιά στρατηγικὴ ἀναπτύξεως, ἐγκατέλειψε τὶς μεγάλες ἐπιλογές — ἐπένδυση γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο ἢ κατανάληση σήμερα, ἀνάπτυξη ὁλόκληρης τῆς χώρας ἢ τῆς Ἀθήνας μονάχα, ἔργα γιὰ κοινωνικὸ ὄφελος ἢ γιὰ ἰδιωτικὸ κέρδος — σὺν ἀνεξέλεγκτες δυνάμεις τῆς ἀνταγωνιστικῆς οἰκονομίας, ἀντέγραψε τὰ ξένα καταναλωτικὰ πρότυπα καὶ ἐπέβαλε τὴν ἀγισιότητα στὴ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος. Ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε ἡ παγίωση μιᾶς παρασιτικῆς οἰκονομίας, ἡ κατασπατάληση κάθε οἰκονομικοῦ πλεονάσματος, ἡ μετατροπὴ τῶν πόλεων ἀποκλειστικὰ σὲ καταναλωτικὰ κέντρα καὶ ὄχι σὲ πόλους βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Ἡ Ἀθήνα καὶ ἡ Θεσσαλονικὴ ἀναπτύχθησαν σὲ ἀσπόνδυλα μεγαθήρια.

Πίσω ἀπὸ μιὰ ἐπίφαση ἀνθήσεως σὲ ὀρισμένες καταναλωτικὲς «ὀάσεις» ἐκτείνεται μιὰ ἐφιαλτικὴ οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἔρημος. Ὁ μαρasmus ὁλόκληρης τῆς ἐλληνικῆς ἐνδοχώρας καὶ ἡ ἀπογύμνωση τῶν κομποτάλεων καὶ τῶν χωριῶν ἀπὸ κάθε ζωντανό καὶ ἡγετικὸ στοιχεῖο, εἶχε γιὰ συνέπεια τὴν ἀπόλυτη πτώση τοῦ πληθυσμοῦ σὲ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς νομοὺς τοῦ κράτους καὶ τὴν ἀποστέρηση τῆς χώρας ἀπὸ τοῦλάχιστον 500.000 ἄτομα, πού ἀποτελοῦσαν τὸ πιὸ νέο, πιὸ ζωντανό, πιὸ σημαντικὸ κομμάτι τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς.

Ἡ ἀντιπαραγωγικὴ ὑφὴ τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας προκαλεῖ ἀντιπαραγωγικὴ νοοτροπία στὰ πλατεῖα στρώματα τοῦ λαοῦ, πού ἐξοικειώνονται ὅλα καὶ περισσότερο σ' ἓνα παρασιτικὸ τρόπο ζωῆς.

Τὰ χαρακτηριστικὰ στίγματα τῆς δῆθεν πολιτικῆς, πού ἀσκειῖται ἀπὸ τὸ κράτος, εἶναι: οἱ πρωτόγανες συνθήκες καλλιέργειας, ἡ τεχνολογικὴ καθυστέρηση, ἡ κατὰμνηση τοῦ γεωργικοῦ κλήρου, ἡ παρεμπόδιση τῆς ἀναπτύξεως τοῦ συνεταιριστικοῦ κινήματος, ἡ τρομακτικὴ ἐκμετάλλευση τοῦ ἀγρότη ἀπὸ τὸν μεσολαβητὴ, ἡ σχεδὸν ὁλοκληρωτικὴ ἔλλειψη ὀργανώσεως στὸ χωρὸ τῆς παραγωγῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, ἡ ἀπουσία κοινωνικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι στὸν ἀγρότη, καθὼς καὶ ἡ καταδυνάστευσή του ἀπὸ τὰ κρατικὰ «ὄργανα» καὶ τοὺς ταπικαὺς «παράγοντες».

Τὰ ἔργα βιομηχανικῆς ὑποδομῆς, τὸ ἐνεργειακὸ καὶ τὸ συγκοινωνιακὸ, ἀντιμετωπίστηκαν καιροσκοπικά, χωρὶς ἐφαρμογὴ ὁποιουδήποτε σχεδίου χωροταξικῆς κατανομῆς, χωρὶς καμιά προοπτικὴ γιὰ τὴν περιφερειακὴ ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία μὲ τοὺς ἀνεπαρκεῖς ρυθμοὺς ἀναπτύξεως καὶ τὰ πρωτόγονα ἐπίπεδα παραγωγικότητος, τὸ βιοτεχνικὸ τῆς χαρακτῆρα, τὴν παθολογικὴν τῆς κατάτμησιν, τὸ ἀποκαρδιωτικὸ τεχνολογικὸ τῆς ἐπίπεδο, τὶς ἐμπειρικὰς μεθόδους κοστολογήσεως καὶ τὴν ἀνυπαρξία κάθε ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, ὀχυρώθηκε πίσω ἀπὸ ἓνα ἰσχυρότατο δασμολογικὸ τεῖχος καὶ καλλιέργησε ὄχι παραγωγικὴ καὶ ἐπιχειρηματικὴ νοοτροπία, ἀλλὰ τὴν ἐμπορομεσιτικὴν νοοτροπία τῆς μεγιστοποιήσεως τοῦ ἄμεσου κέρδους.

Τὸ ξένο κεφάλαιο, τὰ ἀνοιχτὰ ἢ καλυμμένα μονοπώλια καὶ ἓνα ἀδιόρατο καὶ πανταχοῦ παρὸν πλέγμα προνομίων λυμαίνονται τὴν Οἰκονομία καὶ ἐκμεταλλεύονται τὸν μέσο πολίτη καὶ σὰν φορέα ἐργατικῆς δυνάμεως καὶ σὰν καταναλωτῆ.

Τὴν εἰκόνα συμπληρῶνουν ἡ παραμόρφωσις τῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας σὲ καρικοτούρα, ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς ἔννοιαι τῆς δημοκρατικῆς ὀργανώσεως τῶν κομμάτων καὶ ἡ γελοιοποίησις κάθε ἔννοιαι θεσμικοῦ πλαισίου. Ἡ πολιτικὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξαντλιέται σὲ μικρορουσφετολογία. Οἱ πολιτικοὶ στῆ συντριπτικῇ τους πλειοψηφίᾳ παρέμειναν φύλαρχοι, πού νοιάζονται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὰ φεουδαρχικά τους συμφέροντα. Ἡ διοικητικὴ μηχανὴ ἐξαρθρώθηκε ὀλοκληρωτικὰ καὶ ἡ γραφειοκρατία καταδυναστεύει τὸν πολίτη.

Ἡ κατασπατάλησις τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἱκανοτήτων, ὁ ἐκμαυλισμὸς τῶν κατεστημένων ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος, ὁ ὑποβιβασμὸς τῶν ἀνωτάτων πνευματικῶν ἰδρυμάτων σὲ κέντρα ἀντιδράσεως πρὸς κάθε ἐκσυγχρονισμό, ἡ ἀνυπαρξία σχημάτων ὑποδοχῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων ἀτόμων, ὁ ἐξαναγκασμὸς ἑνὸς μεγάλου ποσοστοῦ τῶν πιδ ἱκανῶν νέων ἐπιστημόνων στὸ ξενιτεμὸ, γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀλλοτρίωσιν καὶ ἐμποροποίησιν τῆς γνώσεως τους, ἀποτελοῦν πιά τὸν κανόνα. Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἓνα σφοδρότατο καὶ καταστρεπτικὸ ἀτομικιστικὸ ἀνταγωνισμό, ὅπου κανένα ἀντικειμενικὸ κριτήριον δὲν ἰσχύει καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει καμιά διαδικασίαν ἀντικειμενικῆς ἐπιλογῆς ἡγεσιῶν. Ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ γεροντοκρατία, ἡ ρηχὴ μεταφορὰ ἔτοιμων γνώσεων καὶ λύσε-

ων, ἡ μοντερνιστικὴ φληναφολογία, ἡ θρασύτητα τῶν δῆθεν ἐπαϊόντων, ὁ κυνισμὸς καὶ ἄρριβισμὸς, ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ πεισματικὴ ἄρνησις κάθε ἐθνικῆς καὶ λαϊκῆς παραδόσεως. Τὰ κοινωνικὰ πρότυπα εἶναι ἀπόρροια τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐντυπωσιασμῶν καὶ τῆς διαφημίσεως. Ὅλα αὐτὰ ὀδηγοῦν στὸ μαρasmus κάθε ζωντανῆς πνευματικῆς ἐκφράσεως καὶ στὴν ὀργανικὴ ἀδυναμία τοῦ συστήματος νὰ συλλάβει ὅποιαδήποτε νέα καὶ ρωμαλέα μορφή πολιτισμοῦ.

Τούτῃ τῇ στιγμῇ ὅλοι σχεδὸν οἱ λαοὶ ἔχουν πάρει στὰ χέρια τους τὸ μέλλον τους. Στὴν Ἑλλάδα, ἀντίθετα, τὰ στενόκαρδα συμφέροντα μιᾶς μεταπρατικῆς μειοψηφίας κλείνουν τὸ δρόμο τῆς κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς ἀλλαγῆς. Σὲ πολὺ λίγα μέρη τοῦ κόσμου ἡ παραγνώρισις τῶν μεγάλων συμφερόντων ἐπιβιώσεως τοῦ συνόλου, χάριν ἐιδικῶν συμφερόντων, δὲν εἶναι τόσο ἀπροκάλυπτη.

Ἡ χώρα μας ἕως διαθέτει τις ἀπαιτούμενες παρ)κὲς πηγὰς καὶ τὸ κατάλληλο ἀνθρώπινο ὕλικὸ γιὰ νὰ πετύχει τὴν οἰκονομικὴ τῆς ἀνάπτυξη. Ἐκεῖνο ποῦ λείπει εἶναι ἡ ὑπεύθυνα ἡγεσία, ἡ ὄριμη γιὰ τὴν μετατροπὴ τῶν φεουδαρχικῶν πολιτικῶν δομῶν, ἡ ἀποφασισμένη γιὰ τὴν ἀναδημιουργία τοῦ κράτους, ἡ ἱκανὴ νὰ δεῖξει καθαρὰ καὶ νὰ ἐπιβάλει τις ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη θυσίες.

Τὸ μέγιστο ἔργον τοῦ διαφωτισμοῦ τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ἀδυσώπητη κριτικὴ στὸ κλίμα καὶ τοὺς φορεῖς τῶν εὐκόλων λύσεων, στὴν προχειρότητα καὶ τὸν κομπορρισμὸ, ἀνήκει στὴ νέα αὐτὴ ἡγεσία. Τὸ Ἰουλιανὸν πραξικόπημα καὶ οἱ πρόσφατες πολιτικὲς ἐξελίξεις ἔκαναν βίωμα τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ ὅτι ἡ κατοχύρωσις καὶ διαπλάτυνσις τῆς δημοκρατίας εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν οἰκονομικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ καθυστέρηση καὶ ὅτι ὁ οἰκονομικὸς μαρasmus καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀθλιότης ὀδηγοῦν ἀναπόδραστα σὲ ἀνοιχτὴ ἢ καλυμμένη τυραννία.

Ἡ διακήρυξις αὐτὴ ἀποτελεῖ ἀντίδραση στὸ φαινόμενο τῆς καθολικῆς πιὰ τοξινώσεως τῆς δημοσίας ζωῆς. Γεννήθηκε ἀπὸ τὴν πεποιθησις ὅτι ἡ σιωπὴ ἀποτελεῖ ἠθικὴ αὐτοργία στὴ συντελούμενη ἐθνικὴ καταστροφή. Ἀπευθύνεται σ' ὅλους τοὺς πνευματικοὺς ἐργάτες, ποὺ κατέχονται ἀπὸ τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου καὶ τοὺς καλεῖ, μέσα στὰ πλαίσια τῆς μεγάλης λαϊκῆς κινήσεως, νὰ ἐνώσουν τὰς

δυνάμεις τους για τὸ σχηματισμὸ ἑνὸς ὄργανου, τοῦ ὁμίλου «Ἀλέξανδρος Παπαναστασίου», ποῦ θὰ μελετήσῃ τὰ ἐπόμενα προβλήματα, θὰ ὑποδείξει τὶς λύσεις καὶ θὰ παλέψῃ γι' αὐτές:

1. Ἡ ριζικὴ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ συνταγματικοῦ πλαισίου, μὲ σκοπὸ:

- α) νὰ καθορισθῇ σύμφωνα μὲ τὶς σύγχρονες ἀντιλήψεις καὶ ἀνάγκες ὁ ρόλος τοῦ ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος καὶ νὰ δημιουργηθῇ τὸ σύστημα τῶν συνταγματικῶν διασφαλίσεων, ποῦ θὰ ἀποκλείουν τὴν ἀνάμιξή του στὸ κυβερνητικὸ ἔργο καὶ στὸν ἐπηρεασμὸ τῶν πολιτικῶν διαμορφώσεων,
- β) νὰ ὑπάρξῃ ἐλαστικὴ ἀνταπόκριση τοῦ πολιτεύματος στὶς ἀνάγκες, ποῦ ἐπιβάλλει τὸ αἶτημα τῆς ταχείας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ ἐκβιομηχανισμοῦ τῆς χώρας,
- γ) νὰ κατοχυρωθοῦν κατὰ τρόπο ἀδιαμφισβήτητο οἱ πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐλευθερίες τοῦ λαοῦ καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ συνταγματικὰ ἡ ἐξασφάλιση τῆς ἐργασίας σὰν δικαίωμα κάθε πολίτη,
- δ) νὰ καθιερωθῇ δημοκρατικὴ διαδικασία ἐλέγχου καὶ περιορισμοῦ τῶν ὀργανομένων συμφερόντων, ποῦ ἀντιδρῶν στὶς ἐπιβεδλημένες, πρὸς ὄφελος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀποφάσεις.

2. Ἡ ἐκ βάθρων ἀναδιοργάνωση τῆς διοικητικῆς μηχανῆς, ὥστε:

- α) νὰ ὑπάρχει προοπτικὴ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων καὶ δίνονται οἱ τεχνικὰ καὶ κοινωνικὰ ὀρθὲς λύσεις,
- β) νὰ δημιουργηθῇ ἐπιστημονικὴ ὑπαλληλία ἱκανὴ νὰ ἀνταποκριθῇ στὶς ἀνάγκες τῆς σύγχρονης τεχνολογικῆς ἐποχῆς καὶ νὰ ἐπανδρώσουν οἱ πράγματι ἄριστοι τὰ κέντρα λήψεως τῶν ἀποφάσεων,
- γ) νὰ καθορισθῇ ἡ σχέση τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρεια γιὰ νὰ ὑπάρξῃ διοικητικὴ ἀποκέντρωση καὶ νὰ τεθοῦν οἱ βάσεις τῆς τόσο ἀναγκαίας τοπικῆς διοικητικῆς αὐτονομίας,

- δ) να οργανωθούν βιομηχανικές ζώνες και να διαμορφωθούν αντίστοιχα αστικά κέντρα στην επαρχία, με σκοπό την ισόρροπη ανάπτυξη όλων των περιοχών της χώρας.
3. Ο επαναστατικός εκσυγχρονισμός της παιδείας, σε τρόπο που:
- να εξασφαλίζεται ή δυνατότητα εκπαιδεύσεως σε όλους ανεξαιρέτα τους Έλληνες,
  - να καλλιεργούνται σκεπτόμενοι και ελεύθεροι άνθρωποι,
  - να εξασφαλίζεται ή τεχνικά ικανοποιητική στελέχωση όλων των τομέων και όλων των εκφράσεων της δημόσιας ζωής του τόπου,
  - να οργανωθεί και να προγραμματιστεί ή επιστημονική έρευνα.
4. Ο καθορισμός και ή εδραίωση αντικειμενικών διαδικασιών επίλογής πολιτικών και πνευματικών ήγεσιών. Η εφαρμογή προγράμματος, ώστε ν' αντιμετωπιστεί ή πνευματική αποστελέχωση της επαρχίας, ν' αξιοποιηθούν οι έθνικές και λαϊκές παραδόσεις, να συμμετάσχει ολόκληρος ο πληθυσμός της χώρας στην πολιτιστική εξέλιξη.
5. Η γρήγορη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας και τὰ ριζοσπαστικά μέτρα, που θά επιτρέψουν:
- την άμεση περιστολή της πολυτελούς καταναλώσεως,
  - την αναδιάρθρωση του φορολογικού συστήματος ώστε να υπάρξει δίκαιη κλιμάκωση των άπαραιτήτων θυσιών,
  - την κινητοποίηση του οικονομικού πλεονάσματος για παραγωγικές επενδύσεις,
  - την αξιοποίηση όλων των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας,
  - τη δημιουργία δημοσίων φορέων ανάπτυξεως, που θά προχωρήσουν στην ίδρυση διεθνώς ανταγωνιστικών βιομηχανικών μονάδων,

- στ) τὴν ὀρθολογικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γεωργικοῦ τομέα τῆς οἰκονομίας,
- ζ) τὴν προγραμματισμένην καὶ μετὰ βάσιν πολεοδομικὰ σχέδια, ποὺ ἀνταποκρίνονται στὶς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ, ἀνάπτυξιν τῶν ἀστικῶν κέντρων καὶ τῆς Ἀθήνας,
- η) τὴν ἐνεργοποίησιν τοῦ μεγάλου ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς χώρας.
6. Ἡ ἀνακατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῆι ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν μαζῶν.
7. Ἡ ἐλεύθερη διεκτίμησις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μετὰ μοναδικὸν κριτήριον τὰ πραγματικὰ ἔθνηκά μας συμέροντα, ὥστε:
- α) νὰ δοθῆι στὸ θέμα τῆς Κύπρου λύσις ἑλληνικὴ ἔξω ἀπὸ εἰκαζόμενες «σκοπιμότητες»,
- β) νὰ διαλέγῃ ἡ χώρα τοὺς φίλους της μετὰ ἐλεύθερον ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως, καὶ ὅχι θάσει ποικιλονύμων δεσμεύσεων.

ΑΒΡΑΜΕΑΣ ΠΑΥΛΟΣ δικηγόρος, ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Κ. δικηγόρος, ΑΡΓΕΙΤΗΣ ΙΩΑΝ. μηχανολόγος — ἠλεκτρολόγος, ΒΑΧΑΙΩΤΗΣ ΧΡ. σκηνοθέτης, ΓΕΡΟΝΤΑΚΗΣ Α. ἀρχιτέκτων, ΓΙΑΝΝΑΡΑΣ ΝΙΚ. δημοσιογράφος, ΓΙΑΝΝΑΤΟΣ Σ. δημοσιογράφος, ΓΚΑΡΓΚΑΝΑΣ ΝΙΚ. οικονομολόγος, ΔΑΝΟΣ Α. δημοσιογράφος, ΔΕΛΟΥΚΑΣ ΜΑΝΟΣ δικηγόρος, ΖΑΧΑΡΑΤΟΣ — ALEXANDER Α. οικονομολόγος, ΖΗΛΕΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ δημοσιογράφος — δικηγόρος, ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤ. οικονομολόγος, ΚΑΛΙΝΣΚΗΣ Α. ἀρχιτέκτων, ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ Δ. οικονομολόγος, ΚΑΛΑΜΟΤΟΥΣΑΚΗΣ Γ. οικονομολόγος, ΚΛΩΝΗΣ Α. οικονομολόγος, ΚΡΙΜΠΑΣ Γ. οικονομολόγος, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ε. δικηγόρος, ΚΥΡΚΟΣ ΤΑΚΗΣ δικηγόρος, ΛΙΑΝΗΣ Γ. καθηγητῆς Παν)μίου, ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Ι. δικηγόρος — οικονομολόγος, ΜΑΛΑΓΑΡΔΗΣ Ν. Διπλ.

ηλεκτρολόγος, ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. Διπλ. Μηχανικός, ΜΕΡΛΟΠΟΥ-
 ΛΟΣ ΠΑΝΑΓ. δικηγόρος, ΜΗΤΣΟΥ ΤΡ. δικηγόρος, ΜΟΡΤΟΓΙΑΣ
 ΔΗΜ. Κοινωνιολόγος, ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΤΑΝΝΗΣ κριτικός,
 ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΗΛ. οικονομολόγος, ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤ. δημο-
 σιογράφος, ΝΟΤΑΡΑΣ ΓΕΡ. πολιτειολόγος, ΠΑΔΟΥΒΑ Α. οδοντία-
 τρος, ΠΑΔΟΥΒΑΣ Ε. Διπλ. Πολ. Μηχανικός, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.
 χημικός, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΡΑΦ. χημικός, ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥ-
 ΛΟΣ Κ. μηχανικός, ΠΑΠΑΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠ. οικονομολόγος,
 ΠΕΤΡΙΔΗΣ Ν. μαθηματικός, ΠΛΩΡΙΤΗΣ ΜΑΡΙΟΣ κριτικός, ΠΟΥ-
 ΛΟΣ ΑΔ. δικηγόρος ΠΡΩΤΟΠΑΠΙΑΣ Χ. δικηγόρος, ΡΟΚΟΦΥΛΟΣ
 ΧΡ. δικηγόρος, ΡΟΚΟΦΥΛΟΥ Ε. χημικός — μηχανικός, ΡΟΥΣΗΣ
 Π. χημικός, ΣΗΜΙΤΗΣ Κ. δικηγόρος, ΣΟΥΡΙΑΔΑΚΗ — ΤΣΙΤΣΕ-
 ΚΛΗ Δ. δικηγόρος, ΣΟΥΡΙΑΔΑΚΗΣ Ι. δικηγόρος, ΣΟΦΟΥΛΗΣ Κ.
 δημοσιογράφος, ΣΤΑΓΚΟΣ ΑΣΤΕΡΗΣ δημοσιογράφος, ΣΤΑΓΡΟΥ
 Ε. Φυσικός, ΣΥΡΙΝΗΣ ΓΕΩΡ. κοινωνιολόγος, ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ ΓΕΩΡ. δι-
 κηγόρος, ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ ΚΩΝΣΤ. δικηγόρος, ΦΕΡΑΛΔΗΣ ΑΛΕΞ.
 μηχανικός-οικονομολόγος, ΦΙΛΙΑΣ ΑΘ. μηχανολόγος- ηλεκτρολόγος,
 ΦΙΛΙΑΣ Β. οικονομολόγος-δικηγόρος, ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. χημικός-
 Μηχανικός, ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Χ. δικηγόρος, ΦΤΕΡΗΣ Γ. κριτικός —
 δημοσιογράφος, ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ Π. δημοσιογράφος, ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗΣ
 ΚΩΝΣΤ. δημοσιογράφος. ΧΟΡΤΗ Β. αρχιτέκτων,

Ἀθήνα, 1966

ΓΡΑΜΜΑΤΑΣ Π. δικηγόρος, ΔΡΑΤΣΙΔΗΣ Π. αρχιτέκτων, ΕΛΛΙ-
 ΑΣ Γ. δικηγόρος, ΖΙΑΚΑΣ ΑΔ. δικηγόρος, ΚΑΜΠΟΥΡΑΖΟΣ Δ.
 δικηγόρος, ΚΟΥΛΑΝΔΡΟΥ ΑΠ. δικηγόρος, ΛΑΜΠΑΔΑΡΗΣ Ν. πολ.
 μηχανικός, ΜΠΟΣΚΛΗΣ Φ. δικηγόρος, ΜΗΤΣΩΛΗΣ ΑΝ. δικηγόρος,
 ΠΑΛΙΑΤΣΑΡΑΣ ΤΙΜ. δικηγόρος, ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Κ. δικηγόρος,
 ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Π. πολ. μηχανικός, ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΗΣ ΣΤ. πολ. μη-
 χανικός, ΣΑΡΟΓΛΟΥ Γ. δικηγόρος, ΣΩΣΣΙΔΗΣ Γ. δικηγόρος ΤΖΩΡ-
 ΤΖΗΣ ΑΔ. πολ. μηχανικός, ΤΡΩΝΤΣΙΟΣ ΙΩ. αρχιτέκτων, ΤΣΙΓ-

ΓΑΣ Β. Πολ. Μηχανικός, ΧΑΤΖΗΔΗΜΟΣ Κ. δικηγόρος.

Θεσσαλονίκη, 1966

ΟΜΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
προσωρινά γραφεία : 'Ακαδημίας 35 'Αθήνα